

En foldet fætter

- Shar peien stammer fra det kinesiske Handynasti og kan dateres helt tilbage til omkring 2000 år f.kr., fortæller Merete Rivier, Kennel China House. - Man kan sige det så nøjagtigt, fordi kineserne blev begravet med lerfigurer af deres hunde, og der er fundet figurer, der helt klart forestiller shar peier.

- Racen kommer fra den sydkinesiske provins Dah Let. Længere imod nord havde man chow chowen, og man mener, at de to racer har krydset hinanden på et tidspunkt, eftersom de blandt andet findes i de samme farver og begge har blå tunger. Andre fællestræk er de stolte nakkebuer og højt oprullede haler.

Næsten uddød

- Shar peien har hovedsageligt været de fattige bønders hund, og den blev brugt som vagthund samt til alle former for jagt – dog

Den kinesiske race shar pei er kendetegnet ved sine folder, der giver den et karakteristisk udseende. Læs herom – og om dens øvrige egenskaber

■ Tekst og foto:
Wiegaarden/Tine Luther

Shar peien findes i forskellige farvevariationer fra creme over fawn og rød til chokoladebrun og sort. Pelsen findes i tre udgaver, der varierer i længde og blødhed.

især vildsvinejagt. I perioder med hungersnød blev den også spist, fortsætter Merete Rivier.

- I dag ser vi stadig jagtinstinktet afspejlet, idet shar peien gerne rejser harer, fasaner mv. Jeg kender også en enkelt franskmand, som har trænet sin shar pei til fuglehund med rigtig gode resultater. Vagtinstinktet mærker man også. De markerer altid, når der er nogen ved døren, og deres dybe stemme har en god præventiv effekt.

- Selvom shar peien er så gammel en race, var det først i 1975, at kendskabet til den nåede vores del af verden. Op imod 1970'erne var shar peien meget truet som race. Man mener, at der var omkring 20 eksemplarer i Hong Kong, mens der i Kina kun var enkelte tilbage. Alle de hunde, vi har i dag, kan spores tilbage til de 20 hunde fra Hong Kong.

- I 60'erne og 70'erne brugte man shar peier til hundekampe i Hong Kong. De var dog ikke særlig velegnede til formålet, så man gav dem narkotika for at gøre dem aggressive. Man forsøgte sig også med at indkrydse andre racer som bull mastiff, napolitansk mastiff og rottweiler for at gøre dem større og mere massive samt for at få mere kampgejst i dem. Det virkede dog ikke, og shar peien blev udkonkurreret som kamphund af de større mastiff-typer.

- Den shar pei, der har fået størst betydning for den nuværende population, er faktisk en hund, der var ved at ende sine dage i et hundeslagsmål i Hong Kongs gader. Hunden havde tabt kampen og lå nærmest livløs hen, da den blev samlet op af en opdrætter. Den kom sig langsomt og blev den vigtigste leverandør til den moderne genpulje.

Én race – flere udformninger

- Da racen, som nævnt, var ganske truet, måtte der en rekonstruktion til. Dette skete dog ikke særlig målrettet, men nogle få entusiastiske opdrættere gjorde et stort arbejde herfor. De fandt, hvad der var at finde og tog også gadehunde, der lignede shar peier, ind. Derfor har vi i dag en enorm stor genpulje i racen; en af de største blandt alle vore forskellige racer. Det har også den betydning, at shar peier kan se ret forskellige ud. For eksempel er der seks forskellige tilladte øreudformninger – blot er der kun én måde, de må være placeret på. Ligeledes er kravene til halen bare, at den skal være højt ansat og højt båret ind over ryggen – præcis hvordan den ellers bæres er

Shar peien elsker at lege, men det er ikke en specielt motionskrævende hund. Den tilpasser sig let forholdene og tager imod den motion, den tilbydes.

der et væld af muligheder for. Der er også forskel på hovederne; den gammeldags type er mere benet i forhold til den moderne "mulede" type.

Fik hjælp fra udlandet

- I 1975 blev de første shar peier eksporteret fra Hong Kong til USA, beretter Merete Rivier. - Det skete på foranledning af den opdrætter, der havde samlet den livløse kamphund op. Han var bange for, at racen skulle

uddø helt, og bad om hjælp fra udlandet – både om økonomisk støtte og om at man ville starte opdræt på andre breddegrader. Samtidig samlede en anden Hong Kong-kineser hunde sammen fra forskellige egne i Kina. Inden længe var shar peien også i Tyskland og Holland, og et samarbejde på tværs af landene opstod. I 1980 fik vi vores første shar peier hjem til Danmark.

- På verdensplan har udviklingen været enorm. Siden shar peien kom ud af Kina er der registreret ca. en million eksemplarer.

Alene i USA registreres mellem 25-35.000 årligt. Her til lands har vi i dag omkring 300 eksemplarer. Udviklingen har ligget forholdsvis stille i Danmark de senere år, men nu er nogle hundehandlere desværre begyndt at sælge shar peier fra Østeuropa. Disse hunde er usunde; de har hudproblemer, bidproblemer, øjenproblemer og er alt for store, tunge og har for mange og kraftige hudfolder.

Shar peiens folder

- Man hører ofte, at shar peiens folder er et kamphundetræk. De skulle have de mange folder, for at de kunne vende sig i deres eget skind og gå til modangreb, hvis de blev angrebet. Ligeledes skulle de små ører, der ligger tæt ind til hovedet have deres konstruktion for at undgå at blive flået under kamp, og at den korte, stride pels er som den er, for at være grim for angribende hunde at få i munden. Tidligere har man måske nok troet, at disse træk gjorde shar peien velegnet som kamphund, men som sagt har den ikke psyke til det. Hvis der er opræk til ballade, vender den typisk hovedet væk og håber, at den anden hund forstår sproget. Shar peien er en hyggehund!

- Som hvalp har shar peien mange folder, men det vokser den fra. Voksne hunde skal kun have folder i hovedet, på halsen og ved halen. De må ikke have folder overalt – det er usundt.

En rigtig kineser

- At shar peien er en kinesisk hund, fornemmer man på en skæg måde i dens mentalitet. Den opfører sig som en rigtig asiat: meget korrekt. Man oplever den meget ☺

Shar peien fælder en gang årligt, og pelsen kræver stort set ingen pleje. Den har ingen underuld, så hunden kan godt komme til at fryse på kolde dage. Den nyder varme og ynder at solbade.

Shar peien elsker sine mennesker og er en meget kærlig hund.

sjældent lave unoder eller splitte ting ad. Det, den ikke må, lærer man den meget nemt ved hjælp af stemmen; den vil behand-

les ordentligt og ikke ruskes og råbes af. Behandler man ikke en shar pei med respekt, bliver den ligeglad med en. Den kan også

blive rigtig fornærmet og sætte sig hen i en krog – med hovedet ind i krogen! Men det er en samarbejdsvillig hund, der lærer let, når man behandler den godt.

- Shar peien elsker sine mennesker og knytter sig stærkt til dem, men nogle skal lige se fremmede an, før de overgiver sig. De har stor tålmodighed, og hvis f.eks. børn overskrider deres grænser, rejser de sig op og går deres vej.

Familiehund med stort F

- I dag, hvor shar peien er kendt for at være meget menneskeglad og med ganske lang lunte, vælger mange børnefamilier racen, og jeg vil også betegne den som familiehund med stort F, siger Merete Rivier. - Den elsker at hygge sig sammen med mennesker og går bestemt ikke af vejen for en tur i sofaen.

- Der er ikke så mange, der bruger shar peien til sport eller arbejde i Danmark – udover lidt lydighed – men dens kærlighed til mennesker og dens undersøgende og nysgerrige adfærd gør, at man f.eks. i USA har fundet forskellige anvendelsesmuligheder for den. Der bruges den som besøgs-hund f.eks. på kræftafdelinger for børn og på plejehjem. Desuden anvendes den som hørhund for døve. Jeg har selv trænet en af mine shar peier som besøgs-hund for handicappede på den institution, jeg arbejder på. Den er som født til opgaven; meget social, tålmodig, opmærksom og opsøgende – den går selv ind på hvert værelse og hilser på beboerne, når vi ankommer. Faktisk kan den vende en hvilken som helst dårlig dag til en glædelig dag for dem. Den bevæger sig også fantastisk omkring kørestolene. For eksempel lægger den sig aldrig bag en kørestol, da brugeren kan komme til at køre den over, fordi vedkommende ikke kan se den, og på kørestolens lyd ved den, om farten skal sættes op eller ned. ■

Shar pei-hvalpe fødes med masser af folder, som det ses på denne store hvalp. Folderne forsvinder, når den vokser til – med undtagelse af dem i hovedet, på halsen og ved halen.

